

✧ Texty na tento týden – Sk 9:32–43; 10:1–48; 11:1–30; 12:1–18

✧ Základní verš

„A Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé.““ (Sk 10:34.35)

Po Pavlově odchodu do Tarsu se Petr opět stává hlavní postavou Lukášova vyprávění o raném období křesťanské církve. Petr je vykreslen jako služebník putující po Judsku a okolních oblastech. Lukáš v krátkosti zaznamenává dvě zázračné události – uzdravení Eneáše a vzkříšení Tabity (řecky Dorkas), po kterých následuje příběh o Kornéliovi (Skutky 10).

Obrácení pohanů bylo v apoštolské církvi tím nejkontroverznějším tématem. Ani debaty, které následovaly po Kornéliově obrácení, vzniklé problémy nevyřešily. Až vyhlášení Ducha svatého připomnělo Petrovi a bratrům v Jeruzalémě události Letnic a pomohlo je přesvědčit, že požehnání evangelia není omezeno jen na Židy. Mezitím se i církev v Antiochii začala postupně otevírat pro přijetí pohanů.

Tento týden se budeme věnovat také novému pronásledování, jež se odehrálo během vlády krále Heroda, a všimneme si jeho vlivu na apoštoly, kterých se dříve nedotklo pronásledování vedené Pavlem (Saullem).

✧ Týden ve zkratce:

- Zázraky ve službě evangelia
- Evangelium pro všechny
- Dar Ducha svatého
- Církev v Antiochii
- Pronásledování za krále Heroda
- Podněty k zamyšlení

NE 5. srpna – Zázraky ve službě evangelia

Sk 9:36-42 „³⁶V Joppe žila učednice jménem Tabita, řecky Dorkas. Konala mnoho dobrých skutků a štědře rozdávala almužny. ³⁷Ale právě tehdy onemocněla a zemřela. Umyli ji a položili do horního pokoje. ³⁸Poněvadž Lydda je blízko Joppe, dověděli se učedníci, že je tam Petr, a poslali k němu dva muže s naléhavou prosbou: „Přijď rychle k nám!“ ³⁹Petr se hned s nimi vydal na cestu. Když přišli do Joppe, zavedli jej do horního pokoje, kde ho s plácem obklopily všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které jim Tabita šila, dokud byla naživu. ⁴⁰Petr poslal všechny z místnosti; pak poklekl, pomodlil se, obrátil se k mrtvé a řekl: „Tabito, vstaň!“ Ona otevřela oči, a když spatřila Petra, zvedla se na lůžku. ⁴¹Podal jí ruku a pomohl jí vstát. Pak všechny zavolal, i vdovy, a vrátil jim ji živou. ⁴²Zpráva o tom se rozšířila po celém Joppe a mnoho lidí uvěřilo v Pána.“

Sk 9:32-35.43 „³²Když Petr procházel všechna ta místa, přišel také k bratrům, kteří žili v Lyddě. ³³Tam se setkal s jedním člověkem, jménem Eneáš, který byl už osm let upoután na lůžko, poněvadž byl ochrnutý. ³⁴Petr mu řekl: „Eneáši, Ježíš Kristus tě uzdravuje! Vstaň a ustel své lůžko!“ A Eneáš hned vstal. ³⁵Všichni obyvatelé Lyddy a Sáronu, kteří to viděli, obrátili se k Pánu. ... ⁴³Petr zůstal ještě delší čas v Joppe v domě Šimona koželuha.“

L 5:17-26 „¹⁷Jednoho dne učil a kolem seděli farizeové a učitelé Zákona, kteří se sešli ze všech galilejských a judských vesnic i z Jeruzaléma. Moc Páně byla s ním, aby uzdravoval. ¹⁸A hle, muži nesli na nosítkách člověka, který byl ochrnutý, a snažili se ho vnést dovnitř a položit před něj. ¹⁹Když viděli, že ho nepronosou zástupem, vystoupili na střechu, udělali otvor v dlaždicích a spustili ochrnutého i s lůžkem přímo před Ježíšem. ²⁰Když viděl jejich víru, řekl tomu člověku: „Tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“ ²¹Zákoníci a farizeové začali uvažovat: „Kdo je ten člověk, že mluví tak rouhavě? Kdo může odpustit hříchy než sám Bůh?“ ²²Ježíš však poznal jejich myšlenky a odpověděl jim: „Jak to, že tak uvažujete? ²³Je snadnější říci ‚Jsou ti odpuštěny tvé hříchy‘, nebo říci ‚Vstaň a chod‘? ²⁴Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy,“ řekl ochrnutému: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů.“ ²⁵A ihned před nimi vstal, vzal to, na čem ležel, šel domů a chválil Boha. ²⁶Všechny zachvátil úžas a chválili Boha. Byli naplněni bázní a říkali: „Co jsme dnes viděli, je nad naše chápání.““

Mk 2:1-12 „¹Když se po několika dnech vrátil do Kafarnaum, prosllechlo se, že je doma. ²Sešlo se tolik lidí, že už ani přede dveřmi nebylo k hnutí. A mluvil k nim. ³Tu k němu přišli s ochrnutým; čtyři ho nesli. ⁴Protože se pro zástup nemohli k němu dostat, odkryli střechu tam, kde byl Ježíš, prorazili otvor a spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel. ⁵Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštěj ti se ti hříchy.“ ⁶Seděli tam někteří ze zákoníků a v duchu uvažovali. ⁷„Co to ten člověk říká? Rouhá se! Kdo jiný může odpouštět hříchy než Bůh?“ ⁸Ježíš hned svým duchem poznal, o čem přemýšlejí, a řekl jim: „Jak to, že tak uvažujete? ⁹Je snadnější říci ochrnutému: ‚Odpouštěj se ti hříchy,‘ anebo říci: ‚Vstaň, vezmi své lože a chod?‘ ¹⁰Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy“ – řekne ochrnutému: ¹¹„Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“ ¹²On vstal, vzal hned své lože a vyšel před očima všech, takže všichni žasli a chválili Boha: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli.““

L 8:41.42.49-56 „⁴¹Tu k němu přišel muž, který se jmenoval Jairo; byl to představený synagogy. Padl Ježíšovi k nohám a úpěnlivě ho prosil, aby přišel do jeho domu, ⁴²protože měl jedinou dceru, asi dvanáctiletou, a ta umírala. Když tam Ježíš šel, zástupy ho velmi tísnily. ... ⁴⁹Když ještě mluvil, přišel kdosi z domu představeného synagogy a řekl: „Tvá dcera je mrtva, už Mistra neobtěžuj.“ ⁵⁰Ježíš to uslyšel a řekl: „Neboj se, jen věř a bude zachráněna.“ ⁵¹Když přišel k domu, nedovolil, aby s ním někdo šel dovnitř, jen Petr, Jan a Jakub s otcem té dívky i s její matkou. ⁵²Všichni nad mrtvou plakali a naříkali. On řekl: „Neplačte. Nezemřela, ale spí.“ ⁵³Posmívali se mu, protože věděli, že zemřela. ⁵⁴On však ji vzal za ruku a zvolal: „Dcerko, vstaň!“ ⁵⁵Tu se jí život vrátil a hned vstala. Nařídil, aby jí dali něco k jídlu. ⁵⁶Jejích rodičů se zmocnil úžas. On jim však přikázal, aby nikomu neříkali, co se stalo.“

Mk 5:40 „Oni se mu posmívali. Ale on všechny vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vstoupil tam, kde dítě leželo.“

Sk 5:12 „Mezi lidem se rukama apoštolů dalo mnoho znamení a divů. Všichni se svorně scházeli v Šalomounově sloupo-vi.“

J 14:12 „Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci.“

PO 6. srpna – Evangelium pro všechny

Sk 10:25-28 „²⁵Když chtěl Petr vejít, vyšel mu Kornélius vstříc, padl na kolena a poklonil se mu. ²⁶Ale Petr jej přinutil vstát a řekl: „Vstaň, vždyť i já jsem jen člověk.“ ²⁷Za rozhovoru vešli dovnitř a Petr shledal, že je tam shromážděno mnoho lidí. ²⁸Promluvil k nim: „Dobře víte, že židům není dovoleno stýkat se s pohany a navštěvovat je. Mně však Bůh ukázal, abych si o žádném člověku nemyslel, že styk s ním posvrňuje nebo znečišťuje.““

Sk 10:1-16.34.35 „¹V Cesareji žil nějaký muž jménem Kornélius, důstojník pluku, zvaného Italský. ²Byl to člověk zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štedrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu. ³Ten měl kolem třetí hodiny odpoledne vidění, v němž jasně spatřil Božího anděla, jak k němu vchází a volá na něj: „Kornéliu!“ ⁴Pohlédl na něj a pln bázně řekl: „Co si přeješ, Pane?“ Anděl odpověděl: „Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe. ⁵Vyprav hned posly do Joppe, ať sem přivedou Šimona, zvaného Petr. ⁶Bydlí u Šimona koželuha, který má dům u moře.“ ⁷Když odešel ten anděl, zavolal si Kornélius ze svých lidí dva sluhy a jednoho zbožného vojáka ze své stráže, ⁸všechno jim vypravoval a pak je vyslal do Joppe. ⁹Druhého dne, právě když se blížili k městu, vyšel Petr za poledne na rovnou střechu domu, aby se modlil. ¹⁰Pak dostal hlad a chtěl se najíst. Zatímco mu připravovali jídlo, upadl do vytržení mysli: ¹¹Vidí, jak se z otevřeného nebe cosi snáší; podobalo se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy k zemi. ¹²Byly v ní všechny druhy živočichů: čtvernožci, plazi i ptáci. ¹³Tu k němu zazněl hlas: „Vstaň, Petře, zabíjej a jez!“ ¹⁴Petr odpověděl: „To ne, Pane! Ještě nikdy jsem nejedl nic, co posvrňuje a znečišťuje.“ ¹⁵Ale hlas se ozval znovu: „Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.“ ¹⁶To se opakovalo třikrát a zase to všechno bylo vyneseno vzhůru do nebe. ... ³⁴A Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestrání, ³⁵ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé.“

Tt 2:11 „Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem.“

Ga 3:26-28 „²⁶Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. ²⁷Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. ²⁸Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.“

Ef 2:11-19 „¹¹Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo jsou obřezáni na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci, ¹²že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božích zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě. ¹³Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. ¹⁴V něm je náš pokoj, on dvojí spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil ¹⁵zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil pokoj. ¹⁶Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na křížích usmrtil jejich nepřátelství. ¹⁷Přišel a zvěstoval pokoj, pokoj vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízcí. ¹⁸A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem. ¹⁹Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině.“

ÚT 7. srpna – Dar Ducha svatého

Sk 11:15-18 „¹⁵Když jsem k nim začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý, jako už na počátku sestoupil na nás. ¹⁶Tu jsem si vzpomněl na to, co řekl Pán: „Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.“ ¹⁷Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?“ – ¹⁸Po těch slovech bratří už nic nenamítali, ale velebili Boha: „Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!““

Sk 11:1-14 „¹O tom, že i pohané přijali slovo Boží, dověděli se apoštolové a bratří v Judsku. ²Když přišel Petr do Jeruzaléma, začali mu bratří židovského původu vyčítat: ³„Navštívil jsi neobřezané lidi a jedl s nimi!“ ⁴A tak jim to Petr začal po pořádku vysvětlovat: ⁵„Byl jsem v městě Joppe a právě jsem se modlil, když jsem ve vytržení mysli měl vidění: Cosi se snáší dolů a podobá se to veliké plachtě, kterou pouští za čtyři cípy z nebe; zastavila se právě u mne. ⁶Když jsem se do ní pozorně podíval, uviděl jsem tam nejrůznější zvířata i divokou zvěř, plazy a ptáky. ⁷Uslyšel jsem hlas, který mi řekl: „Vstaň, Petře, zabíjej a jez!“ ⁸Odpověděl jsem: „To ne, Pane! Ještě nikdy nevešlo do mých úst nic, co poskvrňuje a znečišťuje.“ ⁹Ale hlas z nebe promluvil znovu: „Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.“ ¹⁰To se opakovalo třikrát a vše bylo opět vyzviženo do nebe. ¹¹A právě v tu chvíli se zastavili před domem, kde jsme bydleli, tři muži, poslaní ke mně z Cesareje. ¹²Duch mi řekl, abych bez rozpaků šel s nimi. Se mnou se vydalo na cestu i těchto šest bratří a všichni jsme vstoupili do Kornéliova domu. ¹³On nám vypravoval, jak se mu v jeho domě zjevil anděl a řekl mu: „Pošli někoho do Joppe a pozvi k sobě Šimona, kterému říkají Petr.“ ¹⁴Co on ti poví, přinese spásu tobě i tvé rodině.““

Sk 10:44-48 „⁴⁴Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli. ⁴⁵Bratří židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům byl dán dar Ducha svatého. ⁴⁶Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení mysli a velebit Boha. Tu Petr prohlásil: ⁴⁷„Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého jako my?““ ⁴⁸A dal pokyn, aby byli pokřtěni ve jméno Ježíše Krista. Potom jej pozvali, aby u nich zůstal několik dní.“

ST 8. srpna – Církev v Antiochii

Sk 11:19-24 „¹⁹Po smrti Štěpánově nastalo v Jeruzalémě pronásledování. Ti, kteří se odtud rozprchli, dostali se až do Fénicie, na Kypr a do Antiochie; slovo evangelia však zvěstovali jenom židům. ²⁰Ale někteří z nich, původem z Kypru a z Kyrény, začali po svém příchodu do Antiochie zvěstovat Pána Ježíše také pohanům. ²¹Moc Boží byla s nimi, a veliké množství lidí uvěřilo se k Pánu. ²²Zpráva o tom se dostala k sluchu církve v Jeruzalémě a bratří poslali do Antiochie Barnabáše. ²³Když tam přišel a spatřil, co se z milosti Boží děje, měl radost a povzbuzoval všechny, aby ve svém rozhodnutí setrvali a zůstali Pánu věrni. ²⁴Byl to muž dobrý, plný Ducha svatého a výry; a tak bylo mnoho lidí přivedeno k Pánu.“

Sk 11:25-26 „²⁵Proto se Barnabáš odebral do Tarsu, aby vyhledal Saula. ²⁶A když ho našel, vzal ho s sebou do Antiochie. Pracovali spolu v tamější církvi po celý rok a vyučovali velké množství lidí; a právě v Antiochii byli učedníci poprvé nazváni křesťany.“

Sk 1:8.16 „⁸Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země. ... ¹⁶„Bratří, muselo se splnit slovo Písma, kde Duch svatý už ústy Davidovými mluvil o Jidášovi, o tom, který na Ježíše přivedl strážce.“

Sk 9:13 „Ananiáš odpověděl: „Pane, mnoho lidí mi vyprávělo o tom člověku, kolik zla způsobil bratřím v Jeruzalémě.““

Sk 6:1 „V té době, kdy učedníků stále přibývalo, začali si ti z nich, kteří vyrostli mezi Řeky, stěžovat na bratry z židovského prostředí, že se jejich vdovám nedává každodenně spravedlivý díl.“

Sk 26:28 „Agrippa odpověděl Pavlovi: „Mám bys mě přesvědčil, abych se stal křesťanem.““

ČT 9. srpna – Pronásledování za krále Heroda

Sk 12:1-4 „¹V té době král Herodes krutě zasáhl proti některým bratřím. ²Mečem dal popravit Jakuba, bratra Janova. ³Když viděl, že si tím získal židy, rozkázal zatknout také Petra. Byly právě velikonoce. ⁴Zmocnil se ho, dal ho zavřít do vězení a hlídat čtyřmi strážemi po čtyřech vojácích. Chtěl ho po velikonoce veřejně soudit.“

Sk 12:5-23 „⁵Petra tedy střežili ve vězení a církev se za něj stále modlila k Bohu. ⁶Noc předtím, kdy jej chtěl Herodes předvést na soud, spal Petr mezi dvěma vojáky, spoután dvěma řetězy, a stráž před dveřmi hlídaly vězení. ⁷Najednou u něho stál anděl Páně a v žaláři zazářilo světlo. Anděl udeřil Petra do boku, vzbudil ho a řekl: „Rychle! Vstaň!“ A z Petrových rukou spadly řetězy. ⁸Anděl mu řekl: „Opásej se a obuj se!“ Petr to udělal a anděl ho vyzval: „Vezmi si plášť a pojď za mnou.“ ⁹Petr následoval tedy anděla ven z vězení, ale nebyl si jist, zda to všechno je skutečnost; myslel si, že má vidění. ¹⁰Prošli první stráž, pak druhou a přišli k železné bráně, která vedla do města; ta se jim sama od sebe otevřela. Vyšli ven, prošli jednou ulicí a tu mu náhle anděl zmizel. ¹¹Teprve nyní se Petr vzpamatoval a řekl: „Teď už vím, že Pán opravdu poslal svého anděla, vysvobodil mne z ruky Herodovy a uchránil od toho, co si přál židovský lid.“ ¹²S tím vědomím šel do domu Marie, matky Jana, zvaného Marek. Tam se shromáždilo mnoho lidí a modlili se. ¹³Když Petr zaitloukl na domovní dveře, přišla služka jménem Rodé, aby se zeptala, kdo to je. ¹⁴Tu poznala Petrův hlas, ale samou radostí hned neotevřela a běžela dovnitř oznámit, že Petr stojí před dveřmi. ¹⁵Ale oni jí řekli: „Ty ses zbláznila!“ Ona však trvala na tom, že je to pravda. Řekli jí: „Tak to musí být jeho duch!“ ¹⁶Ale Petr stále tloukl. Šli tedy otevřít a užasli, když ho spatřili. ¹⁷Pokynul jim rukou, aby je uklidnil, a vypravoval jim, jak ho Pán vyvedl z vězení; nakonec jim řekl: „Povězte to Jakobovi a ostatním bratřím.“ Pak odešel z města. ¹⁸Ráno se strhl mezi vojáky nemalý poplach, kam se Petr poděl. ¹⁹Herodes dal po něm pátrat, ale Petr nebyl k nalezení. Po výslechu tedy dal popravit stráž; potom opustil Judsko, odebral se do Cesareje a nějaký čas tam zůstal. ²⁰Herodes byl tehdy velmi rozezlen na Týrské a Sidónské. Jejich zástupci se však společně k němu dostavili; podplatili králova komorníka Blasta a požádali o smír, protože jejich země byla zásobována potravinami z Herodova království. ²¹Ve stanovený den zasedl Herodes v královském rouchu na trůn a pronesl k nim řeč; ²²lid začal provolávat: „To mluví bůh, ne člověk!“ ²³A tu jej postihl anděl Páně za to, že si přivlastnil čest patřící jen Bohu; zemřel rozežrán červy.“

Mt 2:1 „Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se.“

Sk 5:17-20 „¹⁷Ale velekněz a jeho stoupenci, totiž saducejská strana, byli naplněni závistí; ¹⁸chopili se apoštolů a vsadili je do městského vězení. ¹⁹Anděl Páně však v noci otevřel dveře vězení, vyvedl apoštolů ven a řekl: ²⁰„Jděte znovu do chrámu a zvěstujte lidu ta slova života.““

PÁ 10. srpna – Podněty k zamyšlení

„V desáté kapitole knihy Skutky apoštolů je zaznamenán další případ pomoci nebeských andělů, jejímž výsledkem bylo obrácení Kornélia a celého jeho domu. Čtème tyto kapitoly [8 až 10] a věnujme jim mimořádnou pozornost. Můžeme se z nich naučit, že nebesa jsou křesťanovi zapojenému do služby záchrany duší mnohem blíž, než by si mnozí mohli představit. Z těchto textů bychom se měli naučit i to, že Bůh věnuje pozornost každé lidské bytosti. Proto bychom měli ke každému bližnímu přistupovat jako k jednomu z Božích nástrojů, které používá k završení svého díla na zemi.“ (6BC 1059)

„Když se církev modlí, Boží věc bude pokračovat a jeho nepřátelé budou spět k zániku – ačkoli to církev nezbaví utrpení a mučednictví. Lukáš je velmi reálně přesvědčen o vítězství evangelia. Ukazuje, že ačkoli Boží slovo se nedá spoutat, jeho služebníci mohou trpět v okovech.“

(Marshall, Howard I.: The Acts of the Apostles. Grand Rapids: Eerdmans, 1980, str. 206.207)

Otázky k rozhovoru

1. *O Kornéliovi je napsáno, že byl „zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štedrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu“ (Sk 10,2). Je zřejmé, že Boží Duch konal své dílo v Kornéliově srdci mnohem dříve, než měl možnost setkat se s Petrem. Co se můžeme naučit ze skutečnosti, že Kornéliova zbožnost dala Bohu příležitost, aby ho zasáhl poselstvím evangelia?*

2. *Vraťte se společně k závěrečné otázce z pondělí: Co z vašeho kulturního, sociálního a politického kontextu může vyvolávat národnostní a etnické napětí, kterému by se křesťané měli vyhýbat? Jak můžeme získat nadhled nad společenskými vlivy?*

3. *Navzdory utrpení a bolesti se Pavlova honba za pronásledováním křesťanům obrátila v dobré: uprchlíci, kteří přišli do Antiochie, začali kázat evangelium všem lidem, nejen židům. Povzbudte se navzájem zkušenostmi, při kterých Bůh obrátil vaše utrpení a bolest v požehnání.*

4. *Jakub byl jedním z nejbližších Ježíšových učedníků (Mk 5,37; 9,2; 14,33). Přesto jako první z dvanácti zemřel mučednickou smrtí. Najděte další biblické příklady lidí, kteří nespravedlivě trpěli. Co nám to může objasnit o problematice utrpení?*

Mk 5:37 „A nedovolil nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana.“

Mk 9:2 „Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš jen Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima.“

Mk 14:33 „Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost.“

